

Blomst kan visne, før sol nedgår

Musik: J.P.E. Hartmann

Tekst: N.F.S. Grundtvig

S *p*

1. Blomst kan vis-ne, før sol ned-går, ud-sprun-get i mor-gen-rø-den,

A

5

ro-sen-blom-men på tolv-te år, for-æl-dre-nes fryd lå for dø-den. Det

9

cresc. *p* *dim.*

hænd-te sig i Ka-per-na-um, hvor frel-se-ren dvæ-led'.

cresc. *p* *dim.*

2. Kirkeværgen i Herrens stad,

Jairos, var pigens fader,

Tit fra kirke så hjerteglad

han gik gennem stille gader!

3. Nu ved sengen han sad forgrædt,

Han kunne det godt fornemme,

døden var i hvert åndedræt,

og Jesus han var ikke hjemme!

4. Bud da kom der med il fra havn,

at Jesus var vendt tilbage,

op han fór da ved Jesu navn

og fløj som en fugl så fage.

5. På sit ansigt for Herrens fod

Jairos tilbad i nøden:

Hjælp i nåde, o Mester god!

Min eneste ligger for døden!

6. Folkestimlen var tæt og tvær,

den brød sig kun lidt om vånden,

sent det gik som til jordefærd,

mens pigen hun opgav ånden!

7. Snart gik rygten fra mund til mund,

ulykker de spørges så fage,

Jesus siger dog: tro du kun!

Med mig skal slet ingen forsage!

8. Grædekvinder om båren stod,

men vist er hvad Jesus lover,

Stille! siger han, fat kun mod!

For død er hun ikke, hun sover!

9. Jesus griber den kolde hånd,

det lyder: sid op, min pige!

Brat sig rejser med liv og ånd

et rov fra de dødes rige!

10. Ord der skal af det jærtegn gå

ustandset i verden så vide,

til af graven vi selv opstå

og juble ved Frelserens side!

Det hændte sig i Kapernaum, hvor Frelseren dvæled'

N.F.S. Grundtvig